

CHART ROSYJSKI BORZOJ

(Russkaya Psovaya Borzaya - Barzoi)

Kraj pochodzenia: Rosja

Data publikacji obowiązującego wzorca: 25.10.2006

Przeznaczenie: Pies myśliwski, wyścigowy i coursingowy.

Klasyfikacja FCI: Grupa 10 - Charty
Sekcja 1- Charty długowłose i półdługowłose
Nie podlega próbom pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Russkaja Psovaja Borzaya jest integralną częścią kultury narodowej i historii Rosji już od IX wieków. Kroniki francuskie z XI wieku zaświadcza, że trzy barzoje przybyły do Francji wraz z córką Wielkiego Księcia kijowskiego Anną Jarosławną, która została żoną Henryka I. Wśród ich właścicieli i hodowców było wiele znanych osób, w tym carowie i poeci: Iwan Groźny, Piotr Wielki, Mikołaj II, Puszkina, Turgeniew. Ogromne znaczenie miało powstanie słynnej hodowli „Perszinskaja Ochota” przez światłych hodowców – Wielkiego Księcia Mikołaja i Dymitra Valtseva. Od końca XIX wieku spotyka się borzoje w największych hodowlach Europy i Ameryki.

WYGLĄD OGÓLNY:

Jest to pies o arystokratycznym wyglądzie, dużych rozmiarów, jednocześnie suchej i mocnej budowy, o bardzo nieznacznie wydłużonych proporcjach. Suki są zwykle dłuższe od samców. Kościec mocny, ale nie masywny. Kości są dość płaskie, muskulatura sucha, dobrze rozwinięta, zwłaszcza na udach, ale niezbyt wyraźnej rzeźbie. Harmonia kształtów i ruchu jest najważniejsza.

WAŻNE PROPORCJE:

U samców wysokość w kłębie jest równa lub nieco większa od wysokości w guzach kulszowych (dosłownie: górnej części zadu do ziemi). U suk te wysokości są równe.

Wysokość w kłębie powinna być nieco mniejsza od długości tułowia.

Głębokość klatki piersiowej jest w przybliżeniu równa połowie wysokości w kłębie.

Długość kufy od stopu do wierzchołka nosa jest równa lub nieco większa do długości czaszki od guza potylicznego do stopu.

ZACHOWANIE / CHARAKTER:

W życiu codziennym borzoj ma charakter zrównoważony i spokojny. Na widok zwierzyny jest podniecony. Ma przeszywający wzrok i widzi z dużych odległości. Jego reakcja jest bardzo gwałtowna.

GŁOWA:

Oglądana zarówno z góry, jak i z profilu Sucha, długa, wąska, arystokratyczna. Widziane z profilu linie czaszki i kufy tworzą długą linię lekko wypukłą. Linia grzebienia potylicznego jest prosta lub lekko pochylona w stronę guza potylicznego, który jest dobrze zaznaczony. Głowa jest tak elegancka i sucha, że przez skórę widoczne są większe żyły.

Mózgoczaszka:

Czaszka: Wąska, widziana od góry wydłużona, owalnego kształtu. Widziana z profilu prawie płaska.

Stop: Bardzo słabo zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Wierzchołek nosa: Wierzchołek nosa duży, ruchliwy, wyraźnie wystający poza szczękę.

Grzbiet nosa: długi, wypełniony na całej długości, w pobliżu wierzchołka nosa tworzy lekki garbonos.

Kufa: Długość kufy od stopu do końca nosa jest równa lub nieco większa od długości czaszki mierzonej od guza potylicznego do stopu.

Wargi: Cienkie, suche, dobrze przylegające do szczęk, brzegi warg, powiek i wierzchołek nosa są czarne, niezależnie od umaszczenia.

Szczęki/Zęby: Żuchwa mocna, zęby białe, mocne, zgryz nożycowy lub cęgowy.

Oczy: Duże, wyraziste, koloru ciemno orzechowego lub ciemno brązowego, osadzone nieco z przodu głowy, kształtu migdałowego, szpara powiekowa nie za wąska, osadzone skośnie.

Uszy: Niewielkie, cienkie, ruchliwe, osadzone powyżej linii oka i ku tyłowi, złożone prawie na potylicy, kiedy pies nie ma napiętej uwagi. Końce uszu usytuowane są blisko siebie lub skierowane w dół wzdłuż szyi i dobrze do niej przylegające. Kiedy pies ma napiętą uwagę uszy noszone są wyżej, na boki lub ku przodowi; czasami jedno lub oba uszy są uniesione, jak „końskie uszy”.

SZYJA:

Długa, sucha, spłaszczona bocznie, muskularna, lekko wysklepiona, nigdy nie jest wysoko noszona.

TUŁÓW:

Kłqb: Nie zaznaczony.

Grzbiet: szeroki, muskularny, sprężysty. Grzbiet z lędźwiami i zadem tworzy łuk, który jest bardziej wyrażony u samców. Najwyższy punkt tego łuku usytuowany jest przed środkiem lędźwi lub pomiędzy 1-szym a 2-gim kręgiem lędźwiowym.

Lędźwie: Długie, wydadne, muskularne, umiarkowanej szerokości.

Zad: Długi, szeroki, lekko pochylony. Szerokość zadu mierzona pomiędzy guzami biodrowymi nie powinna być mniejsza niż 8 cm.

Klatka piersiowa: Na przekroju owalna, nie jest wąska, ale nie jest szersza od zadu. Długa, pojemna, głęboka sięga prawie do łokcia. W okolicy łopatek jest bardziej płaska, następnie stopniowo rozszerza się aż do żeber rzekomych, które są krótkie, widziane z profilu stanowią początek podkasania. Żebra są długie, lekko wydadne. Klatka piersiowa jest bardziej wypukła w stosunku do stawu barkowego.

Brzuch: Mocno podkasany. W stronę brzucha linia dolna gwałtownie unosi się ku górze.

OGON:

Sierpowaty lub szablasy, nisko osadzony, wąski, długi. Przeciągnięty pomiędzy tylnymi kończynami powinien sięgać do guza biodrowego. Jest ozdobiony obfitym pióropuszem. Kiedy pies stoi swobodnie ogon opada ku dołowi. W akcji noszony jest uniesiony, ale nie powyżej linii grzbietu.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: Suche, muskularne, widziane z przodu idealnie proste i równoległe. Wysokość kończyn przednich mierzona od łokcia do podłoża jest równa lub nieco większa od połowy wysokości w kłębie.

Łopatki: Łopatki są długie i ukośnie ustawione.

Ramię: umiarkowanie ukośne, jego długość jest nieco większa od długości łopatek. Kąt łopatkowo-ramienny dobrze wyrażony.

Łokcie: Znajdują się w płaszczyznach równoległych do pośrodkowej płaszczyzny ciała.

Przedramię: Suche, długie, w przekroju owalne, widziane z przodu wąskie, widziane z profilu szerokie.

Śródrezcze: Ustawione lekko ukośnie w stosunku do ziemi.

Kończyny tylne: Widziane z tyłu: proste, równoległe, nieco szerzej rozstawione od kończyn przednich. Kiedy pies stoi swobodnie

pionowa linia prosta opuszczona od guza kulszowego powinna przechodzić przed środkową częścią stawu skokowego i śródstopia.

Uda: Dobrze umięśnione, długie, ukośnie osadzone.

Podudzie: Długie, muskularne, ukośnie osadzone.

Staw kolanowy i skokowy: Dobrze rozwinięte, szerokie, suche, wszystkie kąty powinny być wyraźne.

Śródstopie: jest niedługie, ustawione prawie pionowo.

Wszystkie stawy są dobrze ukątowne.

Łapy: Suche, wąskie, o wydłużonym owalu, tzw: „łapy zajęcze”, palce wysklepione i zwarte. Pazury długie, mocne, dotykające ziemi.

CHODY:

Poza polowaniem typowym chodem borzoja jest wydłużony kłus, swobodny, bardzo sprężysty. Podczas polowania wyjątkowo szybki galop o foulees o duże amplitudzie.

SKÓRA:

Elastyczna.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos jedwabisty, miękki i sprężysty, falisty lub tworzący krótkie pierścienie, ale nigdy drobne, zwarte loczki. Na głowie, uszach i kończynach włos jest satynowy (jedwabisty, ale nie ciężki), krótki, przylegający do ciała. Na tułowi włos jest dość długi, falisty; w okolicach łopatek i na zadzie tworzy drobniejsze pierścienie; na bokach i udach włos jest krótszy. Włos tworzący frędzlę, portki, pióro na ogonie jest dłuższy. Włos na szyi jest gęsty i obfity.

Umaszczenie: Połączenia wszystkich kolorów ale nigdy nie z niebieskim, brązowym (czekoladowym) i wszystkimi pochodnymi tych kolorów. Wszystkie kolory mogą być jednolite lub łaciate. Frędzle, portki, pióro na ogonie są wyraźnie jaśniejsze od podstawowego tła maści. Przy kolorach z nalotem typowa jest czarna maska.

WIELKOŚĆ:

Pożądana wysokość w kłębie 75 do 85 cm samce i 68 do 78 cm suki. U samców wysokość w kłębie jest równa lub nieco większa od wysokości w najwyższym punkcie zadu do ziemi. U suk wysokości te są równe. Osobniki których wzrost przekracza maksymalną wysokość są dopuszczalne pod warunkiem, że zostanie zachowana typowa budowa.

WADY:

Wszelkie rozbieżności z powyższym wzorcem powinny być uważane za wady powodujące obniżenie oceny w zależności od stopnia wyrażenia, a w szczególności:

Zęby: - Małe, nienormalnie zużyte. Brak jednego przedtrzonowca P2.
- Brak przedtrzonowców P1 lub trzonowców M3 nie jest brany pod uwagę.

Umaszczenie:

- Cętkowanie tego samego koloru co kolor podstawowy sierści.

WADY POWAŻNE:

Wygląd ogólny:

- Krępy wygląd, krótki tułów,
- Kościec ciężki,
- Kości okrągłe.

Głowa:

- Limfatyczne tkanki.
- Klinowato ścięta kufa,
- Stop bardzo wyraźnie zaznaczony
- Łuki jarzmowe bardzo wyraźnie zaznaczone
- Guz potyliczny nie zaznaczony

Zęby:

- Brak jednego przedtrzonowca P3, jednego przedtrzonowca P4 (żuchwa), jednego trzonowca M1 (w szczęcie), jednego trzonowca M2.

Oczy:

- Głęboko osadzone, żółte lub jasne, zbyt wąska szpara powiekowa, widoczna trzecia powieka.

Uszy:

- Grube, ciężkie, o zaokrąglonych końcach.

Szyja:

- Widoczne podgardle.

Grzbiet:

- Słaby, prosty u samców.

Zad:

- Spadzisty.

Brzuch:

- Obwisły, niedostatecznie podkasany.

Ogon:

- Gruby, w akcji nisko noszony.

Kończyny przednie:

- Kąt łopatkowo-ramienny zbyt rozwarty (stroma łopatka).

- Łokcie zwrócone na zewnątrz lub do wewnątrz.
- Przedramię o okrągłym przekroju.
- Przedramię krzywe lub odbiegające od pionu.
- Wyraźne zgrubienia na nadgarstkach.
- Słabe śródrezcze.

Kończyny tylne:

- O nadmiernie głęboki kątowaniu lub kątownie zbyt strome.
- Postawa krowia lub beczkowata (=stawy skokowe zwrócone do wewnątrz lub na zewnątrz)

Łapy:

- Tendencja do szerokich, grubych, okrągłych łap, łapa „kocia”, łapa płaska, palce szeroko rozstawione.

Umaszczenie:

- Cętkowanie na tułowiu w innym odcieniu niż kolor podstawowy.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

Zachowanie / charakter:

- Agresywny lub lękliwy.

Zęby:

- Przodozgryz lub tyłozgryz. Zgryz niesymetryczny.
- Brak jednego siekacza, kła lub łamacza (P4 w szczęce i M1 w żuchwie). Brak więcej niż 4 zębów bez względu na to jakich.
- Złe ustawienie jednego lub obu kłów w żuchwie, które może powodować zranienia dziąseł, szczęki lub podniebienia, gdy pysk jest zamknięty.

Oczy:

- Różnokolorowe.

Ogon:

- W kształcie korkociągu, załamany (kręgi zrosnięte), obcięty, nawet częściowo.

Kończyny tylne:

- Obecność wilczych pazurów.

Umaszczenie:

- Brązowe (czekoladowy), niebieskie (błękitne).

Wszystkie psy, u których anomalie budowy lub zachowania są wyraźnie widoczne zostaną zdyskwalifikowane.

UWAGA:

Samce muszą mieć oba jądra normalnie wykształcone i całkowicie opuszczone do moszny.